

WERVEN ÉN TOERUSTEN

De eerste voorlichter van de Gereformeerde Bond was hij. Een dozijn jaren zette hij zich met hart en ziel in om te zorgen dat de Bond meer bekendheid én leden kreeg en De Waarheidsvriend meer abonnees. Nu Henk Geluk de zeventig jaar bijna bereikt heeft, wordt het tijd om het rustiger aan te doen.

In het archief – de enige plek op het kleine kantoor van de Gereformeerde Bond die momenteel vrij is, wat hem de opmerking ontlokt: ‘Zet er maar boven: Voorlichter eindigt in archief’ – vertelt Geluk over zijn passie, de hoogtepunten en de uitdagingen die hij tegenkwam.

Wat sprak u destijds zo aan in de Gereformeerde Bond en De Waarheidsvriend dat u voorlichter wilde worden?

‘Wat mij aansprak, was dat de Gereformeerde Bond er wil zijn voor de kerk waartoe hij behoort. Binnen de breedte van de kerk mogen we werkzaam zijn om te laten zien en proeven waar het werkelijk om gaat. Ook sprak me de functie aan omdat ik de eerste voorlichter van de GB zou zijn. Bijna mijn hele leven ben ik in bedrijven werkzaam geweest, vaak op pioniersplekken waar ik iets van onderop moest opbouwen. Ik houd ervan om blanco te beginnen. Daarnaast wil ik graag over een langere periode de hoogte- en dieptepunten zien, omdat ik daarvan wil leren. Het plan van aanpak dat ik bedenkt, wil ik ook uitvoeren.’

Waaruit bestond uw takenpakket?

‘Dat was primair ledenwerving voor de GB en abonneewerving voor De Waarheidsvriend. Daarvoor was ik aangenomen, maar na verloop van een jaar werd dat breder ingevuld. Ik ging aan de slag

met de ontwikkeling van regionale seminars. Het betrof onderwerpen die vaak op landelijk niveau begonnen, en die bouwde ik uit naar regionaal niveau.’

Op de vraag hoe het organiseren van regionale seminars binnen zijn takenpakket paste, antwoordt hij: ‘Als je bezig bent met werving, ontmoet je veel mensen. Ik zag het als mijn prioriteit om mensen uit verschillende gemeenten samen te brengen, zodat die gemeenten geen eilandjes worden. Onderwerpen waarover die seminars gingen, waren onder andere pastoraat rond het zevende gebod en techniek en levensheiliging. Dit werk gaf extra cachet aan mijn functie, anders was ik misschien wel eerder afgehaakt.’

Had u een visioen voor ogen waar u naartoe wilden werken?

Geluk glimlacht. ‘Een visioen? Jazeker. De eerste keer dat ik vergaderde met Piet Vergunst, legde ik een beleidsplan op tafel waarin ik het aantal leden en abonnees had gezet waar ik naartoe wilde werken. Zo’n plan is belangrijk als een stukje leiding voor je werk. Heb ik die doelen gehaald? Nee, ze waren te optimistisch; elk jaar verliezen we driehonderd mensen door ouderdom en overlijden, dat had ik niet goed ingeschat. Na twee jaar heb ik de doelen bijgesteld.

Het besef groeide bij mij dat er veel meer is dan lid zijn of abonnee. Mensen zijn ook gebed in hun gemeente en de kerk. Daardoor kreeg ik oog voor het belang van toerustingsprogramma’s om de plaats van mensen binnen de gemeente te verstevigen; dat werd ook deel van mijn missie.

Wat mij op de been heeft gehouden, is dat er de afgelopen jaren nieuwe abonnees bij zijn gekomen uit de leeftijdsgroep van

grotweg 25-45 jaar. Hoe ik dat weet? Omdat ik honderden potentiële abonnees heb opgebeld aan het eind van de viermaandelijke proefperiode die we destijds hadden ingesteld. Als ik bel, hoor ik aan de stem, achtergrondgeluiden of de opmerkingen of het gaat om jongere mensen of niet.

Mensen kiezen bewust voor een abonnement. En zeker nu we zichtbaar zijn op de sociale media en op CIP (Christelijk Informatie Platform), denken mensen: dat blad wil ik gewoon, punt uit.’

U komt uit het bedrijfsleven. Wat had u de GB als zakenman te bieden?

Beslist: ‘Nuchterheid. Een vorm van zakelijke aanpak. Ik ben begonnen met een beleidsplan, waar de jaargetijden overheen komen die hun sporen achterlaten, zoals najaarsstormen en de lentezon. Een beleidsplan komt nooit uit zoals je denkt. Ik vind dat je elke kans moet aangrijpen. Als er een brochure of een themanummer uitkomt, liggen daar weer kansen om extra bekendheid te genereren. Hoewel ik zelf in het bedrijfsleven had geleerd om met bedrijfsplannen te werken, begon er na twee jaar iets te knagen bij me: ik zag dat er een toename was van beleidsplannen in gemeenten. Dat waren allemaal goedbedoelde plannen, maar het gevaar bestond dat die het Woord van God gingen verdringen. Een beleidsplan maken is nodig, maar er is geen mooier beleidsplan dan wat we vinden in Gods Woord: de verkondiging van Zijn Woord, duurzaamheid, omgang met je medemens, vertel mij maar eens wat er niet in staat. Het zicht op het perspectief van Gods Woord, het eeuwige leven, raakte in de verdrukking. Bij mijn afscheid op de jaarvergadering van de GB op 24

mei heb ik afgesloten met Mattheus 28:20: “En zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding van de wereld.” Als we vertrouwen hebben in dat woord, als dat ons uitgangspunt en perspectief is, dan is er toekomst voor de kerk. God belooft dat Hij bij ons is. Kierkegaard stelt dat als hij één medicijn mocht voorschrijven voor alle problemen, dat stilte zou zijn. Stilte hebben we zo nodig in een wereld, in een kerk waar het zo rumoerig is. Je hoort weleens, we moeten de drempel lager maken om mensen de kerk binnen te halen; dat zou kunnen, maar ik zeg: we moeten mensen uitnodigen wanneer het heilig avondmaal gevierd of de doop bediend wordt. Daar vindt dat mystieke plaats, dat ongrijpbare. Mensen zoeken dat verborgene, die stille momenten.’

Wat was voor u in de afgelopen twaalf jaar een hoogtepunt?

‘Als ik iets kon bijdragen aan de samenwerking tussen gemeenten, was dat voor mij een hoogtepunt, zoals bij het organiseren van se-

minars. In Woudenberg hebben we een landelijk seminar over de Institutie van Calvijn gehouden, daaruit zijn drie leeskringen voortgekomen. Prachtig vind ik dat. Op de Noordoost Veluwe was de GB-afdeling tanende, we zaten met een handjevol mensen in een helverlicht zaaltje. Ik ben met hen in gesprek gegaan, hen een plan van aanpak gegeven en we hebben de promotie anders aangepakt. Dr. M.J. de Vries kwam spreken over techniek en levensheiliging, een actueel thema. Deze nieuwe aanpak groeide uit tot twee toerustingsavonden per jaar die drukbezocht werden elk met meer dan tachtig mensen! Mensen spreken elkaar in de pauze, er is ontmoeting en onderlinge herkenning.’

Waren er ook moeilijke momenten?

‘Zoals ik al zei, als beleidsplannen de boventoon gingen voeren, vond ik dat lastig. Van een beleidsplan wordt de gemeente niet gezond. Weet je wat gemeenten nodig hebben? Prediking die recht

uit het hart komt; prediking waar Christus in te horen is, zonder opsmuk.

Een zorgelijke ontwikkeling is dat je merkt dat de binding met een organisatie minder wordt. En het zicht op de landelijke synode is echt totaal weg, die leeft niet onder gemeenteleden.

Soms, wanneer je aan een gemeente vraagt of er exemplaren van *De Waarheidsvriend* verspreid mogen worden omdat hun predikant op dat moment de meditaties verzorgt voor het blad, krijg je te horen: “Ik weet niet of dat wel past binnen onze gemeente.” Dan denk ik, je durft toch wel je positie te bepalen? Weten waar je voor staat, dat is essentieel.’

En gaat u nu genieten van de rust?

Geluk is even stil. ‘Lekker genieten? Jazeker, dat gaan mijn vrouw en ik doen. Ik ben nog wekelijks bezig voor onder andere het Shaare Zedek ziekenhuis; ook ben ik actief in de kerkelijke gemeente. Vervelen zal ik me nog niet.’

ESTHER VISSER

Henk Geluk over zijn werk als GB-voorlichter: ‘Als ik iets kon bijdragen aan de samenwerking tussen gemeenten, was dat voor mij een hoogtepunt.’